

да нападне на съка отдълно. Франклинъ искаше примирие за трийсетъ години и той го искаше да бъде всеобщо: което щъпше да каже да са съсипятъ тайните замисли на Англия. Но тя вече не искаше това. Отъ какъ доби изъ версайлския дворъ значителна парична помощъ, която бъше около три мильона на 1778 год.; около единъ на 1779 год.; около четири на 1780 г. и пакъ четири на 1781 година, освѣнь гаранциите на заема за пять милиона флорини, сключени съ Съединенитѣ Щати въ Холандия, — Франклинъ изиска йоще войска подъ началството на графа Рошамбо, който бъше подъ правото началство на Вашингтона, и флотата която предвождаше кавалеръ Терна,

Предъ да са завѣрне Лафайетъ въ Америка, Франклину бъше зареждано да припасе подарената сабя на този младъ храбъръ защитникъ на Съединенитѣ Щати. Франклинъ му я припаса чрезъ внука си въ Хавръ, съ писмо, въ кое то му исказваше съ най деликатенъ начинъ ласкова благодарностъ: « Милостивий господину » пищеше му той « конгресътъ като оцѣнява вашите заслуги на Съединенитѣ Щати и като не знае какъ да ги възнагради достойно, рѣшава да ви предложи сабя, слабъ знакъ на нейната признателностъ. Той е заповѣдалъ да са украси съ приличните девизи и съ изображения на нѣкои военни дѣйствия, въ които вий сте сѫ отличили чрезъ храбростта и чрезъ военното си изкуство. Тѣзи изображения, тѣй както сѫ превъходно испълнени съ аллегорически фигури съставлятъ главното достоинство на сабята. Благодарене на прекрасния артистъ на